

فهرست مطالب کتاب خفی علایی [قسمت هفتم]

۱۷۲	باب دوم / اندر بیماریهای چشم
۱۷۲	رمد (۱)
۱۷۲	طرفه (۸)
۱۷۳	سبل (Panus)
۱۷۳	جرب (گری) Scabies Scab Itch
۱۷۳	موی فزوئی (۱۲)
۱۷۳	قرحه اندر چشم
۱۷۴	فرود آمدن آب (۲۰)
۱۷۴	شبکوری (۲۲)
۱۷۴	دمعه (Lacrymation)
۱۷۵	خارش و سوزش پلک و گوشه چشم
۱۷۵	شپش که در مژگان پدید آید
۱۷۵	توضیحات:
۱۷۹	باب سوم / در بیماریهای گوش و کری گوش
۱۷۹	درد گوش
۱۸۰	خارش گوش
۱۸۰	توضیحات:
۱۸۳	باب چهارم / در تدبیرهای بینی (۱)
۱۸۳	گندیدن بینی
۱۸۳	قرحه بینی
۱۸۳	ناصور بینی (۷)
۱۸۴	خون آمدن از بینی
۱۸۴	توضیحات:
۱۸۶	باب پنجم / در تدبیرهای دهان و دندان و لب و حنجره و طرقیدن لب (۱)
۱۸۶	دمیدن دهان (۲)
۱۸۶	خوردده شدن گوشت بن دندان (۹) و سستی دندان
۱۸۶	ناخوشی بوی دهان
۱۸۷	درد دندان
۱۸۷	گندی دندان
۱۸۷	علاج آن
۱۸۷	سیاه شدن دندان
۱۸۸	آماں زبان
۱۸۸	طرقیدن پوست زبان
۱۸۸	ضفدع (۲۲) و لهاء (زبان کوچک > Uvula شلیمر)
۱۸۸	گرانی زبان
۱۸۸	در آویختن دیوجه (۲۸) به حلقی
۱۸۹	خناق
۱۸۹	توضیحات:
۱۹۴	باب ششم / در زکام و نزله و سرفه و ذات الجنب و ذات الریه و ضيق النفس و زکام گرم (۱)
۱۹۵	فرو آمدن خون به سرفه
۱۹۵	تنگی نفس
۱۹۵	علاج آن
۱۹۶	توضیحات:

باب دوم / اندربیماریهای چشم

رمد (۱)

"رمد" آماس طبقه ملتحمه است از بهرآنکه این آماس از درد و گرانی و خلیدن خالی نباشد و همه انواع درد چشم را "رمد" گویند، و طبقه ملتحمه طبقه ظاهرترین است از چشم، و گوهر آن، گوشتی سفیدست و چرب باعسله های چشم آمیخته است و همه اجزای چشم بدان پوشیده و لحام گرفته واستوار شده و بدین سبب ملتحمه گویند. و گاه باشد که این آماس چنان باشد که حدقه پوشیده شود و پلک چشم دشوار بر هم توان نهاد، از عظیمی آماس، و این معنی بیشتر کودکان را افتد.

علامتها:

آن درد با سوزش، نشان ماده صفرائی باشد، و گرانی سر و چشم، نشان بسیاری ماده بود، و سرخی و تری، نشان غلبه خون. و اگر سخت سرخ باشدو بدان تری نباشد، نشان غلبه صفراء باشد و اگر تری بسیار باشد و سخت سرخ نباشد، نشان بلغم باشد. و اگر سرخی و تری کمتر بود، نشان ماده سوداوی باشد.

علاج

اگر نشان، غلبه خون باشد و ظاهر، رگ قیفال باید زد، نخست از جانب آنکه "رمد" باشد، پس طبع گرم کند به آب میوه ها و اقراص بنفسه و به آخر به حب صبر و ایارج فیقدرا و حب قوقویا و حب الذهب (۲). و اگرنشان، غلبه صfra باشد، استفراغ به طبیخ هلیله زرد و خرمای هندی کنندو بما=الرمانین (آب انار ترش و انار شیرین) و اندر چشم نخست شیردختران در چکانند یا اسفیده خایه مرغ، پس شیاف کافوری (۳) به شیردختران سوده و پنیر تر (۴) و نان و گوشت کباب کرده و زرده خایه مرغ جوشانیده با روغن گل بر پشت چشم نهند و بینندن، درد بنشاند و سوددارد، و به آخر زرده خایه مرغ و آرد جو و بابونه و بنفسه بهم بسرشندو ضماد کنند، و صبر و صندل سرخ و شیاف مامیثا و فوفل (۵) و صمغ عربی و افیون و قاقیا در آب عنبر التعلب و آب کشندی (کاسنی) و آب گشینیز ترو آب کوک و طبیخ خشخاش بسرشندو طلی کنند، درد صعب را ساکن کند. و اگر ماده بلغمی باشد استفراغ به ایاره فیقدرا و غاریقون و افتیمون و تربید و شحم حنظل و به طبیخ هلیله کابلی. و اگر ماده سودائی به ایارج فیقدرا و افتیمون و غاریقون و شحم حنظل و نمکی نفطی و مطبخ افتیمون استفراغ کنند، و مر و عنزروت به آب هلیله و آب تخم کتان سوده، طلی کنند، و طبیخ حلبه اندر چکانند. و اگر مدت دراز گردد و سرخی و آب رفتن کم نشود، بباید دانست که اندربیقه چشم خلطهای بدست، توپیای (۶) مغسول و نشاسته و اسفیدبا می باید کشیدن، جز این هیچ نشاید کرد و صواب نباشد، و "خارش" و "سوزش" و "دمعه" را شیاف سماق کنند، خاصه از پس فصد و حجاجت و داروی مسهل و شیاف احمرلین (۷) در آخر رمدها سوددارد، و گرمابه و شراب صرف سپید، سود دارد.

طرفه (۸)

نقشه ای باشد سرخ که بر سپیدی چشم پدید آید، به سبب زخمی یامانند آن.

علاج آن

نخست رگ قیفال زنند، و از گوشت و شیرینهای و شراب پرهیز کنند، و کبوتر بچه را بگیرند و زیر بال او رگ زنند و قطره قطره خون او به چشم بچکانند، و شیر زنان اندر چکانند، و زربنخ (۹) به آب گشنبیزتر سوده در چکانند، نافع باشد.

سبل (Panus)

این علتی است که رگهای چشم پر خون شود و "خارش" اندر چشم افتادو "عطسه" آرد و آفتاب نتواند دید و آب از چشم (۱۰) بسیار رود.

علاج آن

رگ قیفال و رگ پیشانی بباید زد، و ایارج فیقرا بکار داشتن، واژگوشت و شیرینی و شراب پرهیز کنند، و پرورده غوره و شیاف سماق کشنند، و بالش بلند اندر آن و جیب نابستن و بسیار ناگفتن.

حرب (گری) Scabies Scab Itch

این علتی است که اگر پلک چشم باز گردانی، سرخ باشد و درشت و ناهموار.

علاج آن

رگ قیفال زنند، و بر گردن حجامت کنند، و پلک چشم باز گردانند و بتراشند تا هموار شود، و زعفران سوده بر آن موضع کنند، و پنبه به روغن بنفسه چرب کنند و بر پشت چشم نهند و بینند و هشت ساعت صبر کنند و پس بگشایند، و روز دیگر شیاف احمر کشنند، یا شیاف اخضر یا شیاف سماق (۱۱) به گلاب سوده.

موی فزوئی (۱۲)

علاج آن

استفراغ کردن به ایازج فیقرا و شیاف احمرلین و سرمه با سلیقون کشیدن، موی فزوئی بر کشد، و زهر (۱۳) کرکس و زهره بز و دیگر زهرها با جندیبیدستر به خون کبوتر بچه بسرشند و شیاف کنند، و به آب دهان مردم حل کنند، و بر جایگاهی که موی بر کنده باشند، طلی کنند و یک زمان صبر کنند، پس بشویند.

قرحه اندر چشم

علامتها

درد خلیده (۱۴) و خربان و اشک بسیار و بر سپیدی چشم نقطه سرخ، یا در سیاهی، نقطه سفید، پدید آید.

علاج آن

به فصد و خون بسیار بیرون کردن، و غذاهای لطیف و سرد و تر بکارداشتن، چون اسفناخ و کدو و کوک و خیار، و شیاف ایض (۱۵) کشیدن به شیر زنان سوده، پس اگر ضربان ساکن نشود، شیاف کندری (۱۶) باید چکانید، و رفاده ای بر نهادن، و بر فق بستن تا آنروز که بر رفاده "قیح" (۱۷) و "ریم" به بینند، پس شیاف آبار (۱۸) و اکسیری (۱۹) بکار داشتن.

فروع آمدن آب (۲۰)

سبب این علت سردی مزاج دماغ باشد.

علامتها

آن بود که پیش چشم چیزی ببینند همچون دودی یا خطی، و نقطه سیاه می بینند پیوسته و لازم.

علاج

استفراغ به ایارج فیقرا و حب قوقایا، و از طعامهای سرد و تر، واژ جماع، و از شراب پرهیز باید کردن، و از پس استفراغ، غرغره که رطوبت فروع آرد، بکار داشتن، و شیاف، مرارات (چندبار) کشیدن و دیگر علاج، قدح (۲۱) و دستکاری (جراحی) باشد.

شبکوری (۲۲)

علاج آن

استفراغ به ایاره فیقرا و قوقایا و غرغره، و بگیرند: بلبل و داربلبل (۲۳) و قنبیل (۲۴) راستا راست و بکوبند و ببیزند و به چشم اندر کشند، و قلیه از "جگربند" (۲۵) و بخار آن سود دارد، و کباب جگربر سر آتش نهند، و آن آب که از وی پدید آید، بگیرند و دارفلفل بدان تر کنند، پس خشک کنند و بکوبند و ببیزند و در می کشند (۲۶).

دمعه (Lacrymation)

این علتی است که پیوسته اشک از چشم روان باشد و گوشه چشم ترمی باشد.

علاج آن

استفراغ با اقراص بنفسه و قوقایا جالینوس (۲۷) و ایاره فیقرا بالاطریفل کوچک سرشته و هر بامداد اندر گرمابه لختی مقام کردن، چنانکه عرق کنند، و پرورده غوره بکار دارند، و هر چه در وی انگبین و خرما وسیر و پیاز و بادنجان و بلبل و خردل باشد، پرهیز کنند.

خارج و سوزش پلک و گوشه چشم

علاج آن

استفراغ به ایاره فیقرا مرکب با شحم حنظل و غاریقون و افتیمون و نمک نفطی و به حب قوقایا (۲۸) و غرغره به آبکامه و ایارج فیقرا، واژ شیرینی و از طعامهای تیز و گرم پرهیز باید کرد، و هر بامداد تخم خرفه (۲۹) و سکنگیین خوردن، و بگیرند: عدس مقوس و گل سرخ و تخم انارترش همه برابر بکوبند و بپزند اندر گلاب و بکوبند و میفختج (۳۰) بر افکنند، چنانکه بر دیگر چیزها غالب نشود، و آنرا چون حنص (۳۱) کنند بر سر آتش، و بر چشم نهند، گرد بینندند.

شیش که در مژگان پدید آید

علاج آن

استفراغ کردنشت به ایارج فیقرا مرکب با شحم حنظل و غاریقون و افتیمون و نمک نفطی و به حب قوقایا و غرغره به آبکامه و ایارج فیقرا، و پلک چشم را به آب شور شستن و شب یمانی و میویزج (۳۲) پرورده و کوفته و بیخته به میل بر میدارند و به مژگان می مالند و یک زمان صبر کنند، همه پاک شود هواعلم (۳۳).

توضیحات:

۱ - رمد [به فتح راء و ميم] : درد چشم ورمی که در طبقه ملتحمه [Conjonctive of the eye] پدید آید (معین) Ophtalmy (شلیمر) .

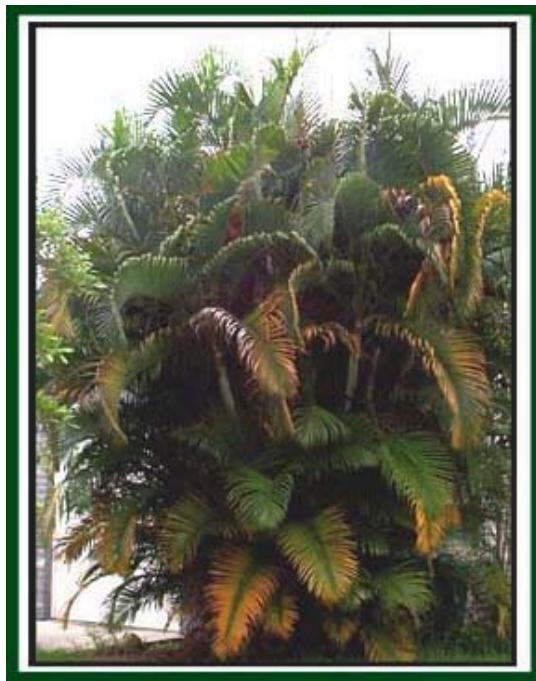
۲ - حب الذهب: دانه زرد به رنگ طلا (ناظم الاطباء) (ایضا مراجعه شود به لغت نامه دهخدا تحت عنوان "حب الذهب" که مفصل آمده است) .

۳ - در سایر نسخه ها، "اییض" آمده است.

۴ - در "مر" و "کا" ، " و پنیر تر نمک نارسیده" و در مج (۱)، "پاشیده" آمده است.

۵ - فوفل Betel-nut (شلیمر) ، فوفل: درختی است از تیره نخل هاکه در مناطق گرم آسیا(هندوستان و جزایر سند و جاوه) میروید (معین) فوفل، تانبول ... Areca - palm, Betel-nutpalm (واژه نامه گیاهی) . (تصویر در صفحه بعد)

۶ - توتیا دودیامعمولا اکسید دوزنگ ۰۰۰ (ترجمه سراسرار رازی) توتیا Vitriol, Tutty (آریانپور) .

Betel-nutpalm . Areca - فوغل ، تانبول

- ٧ - شیاف احمرلین: داروئی مرکب برای چشم ۰۰۰ (دهخدا، به نقل از ذخیره خوارزمشاھی) *
- ٨ - طرفه [به فتح طاء و فاء]: نقطه سرخی از خون بسته در چشم که از ضربه و جز آن حادث گردد. ایضا: رطوبتی که از چشم جاری شود و زخم رسیدگی چشم ۰۰۰ (ناظم الاطباء)، یک بار جنبانیدن پلک چشم، یک چشم بهم زدن، یک زخم چشم ۰۰۰ (معین)، طرفه العین چشم بهم زدن =Twinkling of the eye (آریانپور)
- ٩ - زرنیخ دو نوع است: ۱) زرنیخ اصلی یا زرنیخ اصفر یا زرنیخ زرد ۲) زرنیخ احمر یا زرنیخ سرخ ۰۰۰ (ترجمه سراسرار رازی) *
- ١٠ - در سایر نسخه ها، "چشم" نیامده است.
- ١١ - هر سه نوع شیافها برای چشم بوده است. (رجوع شود به ذخیره خوارزمشاھی و لغت نامه دهخدا) *
- ١٢ - شعره العین: موی زیادی مژه که به چشم صدمه میرساند (فرهنگ نوین طباطبائی): شعیره موی خرد (ناظم الاطباء)، شعیره مزمن صلب =Stye (شلیمر)، شعیره همان گل مژه است، شعیره: ورم مستطیل که در اطراف پلک شبیه به شکل جو پدید آید ۰۰۰
- ١٣ - در سایر نسخه ها، "زهره" آمده است.

۱۴ - در "مر" ، "درد و خلیدن" و در مج (۱) و "کا" ، "درد خلنده" آمده است.

۱۵ - شیاف ابیض: دوای چشم است مرکب از چند ادویه که سوزش و سرخی چشم را مفید و جزو اعظم آن سفیده کاشغیری است (غیاث اللغات) ۰۰۰ (از لغت نامه دهخدا) ۰

۱۶ - شیاف ابیض کندری، نام دارویی مرکب است برای چشم، مرکب از اسفیداج از رزیز [گیاهی که در رنگ رزی بکار برند، نظام الاطباء].

افیون و انزروت پرورده و کتیرا و صمع اعرابی [عربی] و کندر به آب باران بسرشنند و شیاف کنند (از ذخیره خوارزمشاھی، ماخوذ از لغت نامه دهخدا) ۰

۱۷ - در سایر نسخه ها، "قیح" نیامده است. قیح چرک، زرداب Pus ۰

۱۸ - در "مر" و مج (۱)، "شیاف انار" آمده است که صحیح بنظرمی رسد، چنانکه در "ذخیره" هم از شیاف انار ذکری آمده است.

۱۹ - در "مر" و "کا" ، "اکسیرین" و در مج (۱)، "اکبرین" آمده است.
بنظر می رسد که اکسیری صحیح باشد. اکسیر: معرب Elixir است و آن جوهري بوده که اجسام را به یکدیگر تبدیل می کرده [به عقیده پیشینیان] (رجوع شود به ج ۲، تاریخ طب در ایران و ترجمه سراسرار رازی) ۰ برای دست یابی به اکسیر [یا اکسیر اعظم] که مس را به طلا و نقره تبدیل کنند در کیمیا و شیمی در تمدن اسلامی نقش بسیار عظیم داشته است. کلمه اکسیراز Xerion یونانی اخذ شده است. (ترجمه سراسرار رازی) ۰

۲۰ - نزول آب یا آب مروارید آبشار آب سفید Cataract ۰

۲۱ - قدح [به فتح قاف]: آب تباہ شده از چشم بیرون کردن (منتھی الارب) ۰ کشیدن آب مروارید در اصطلاح قدماء علاج وی قدح است اعنی آب گشادن و آن آب کی قدح پذیرد ۰۰۰ (هدایه المتعلمین) ، عمل آب مروارید.

۲۲ - شبکوری (Nyctalopia آریانپور) ۰ بیماری که شخص شبها جایی را نمی بیند.

۲۳ - در سایر نسخه ها، "دارفلفل" آمده است. دارفلفل: ۰۰۰ شکوفه وبهار فلفل ۰۰۰ فلفل دراز ۰۰۰ (برهان قاطع)

۲۴ - قنبیل: یک نوع خاکی که چون آنرا برسته کنند، زرد گردد و دردفع دید آن بکار میرود ایضاً قنبیل تخمهای گیاهی برنگ ریگ که سرخی برآنها غالب و از داروهای دافع کرم میباشد. (نظام الاطباء) در مج (۱)، پس از قنبیل "مساوی" آمده است.

۲۵ - در سایر نسخه ها، " جگر بز" آمده است. جگربند: مجموع جگر و شش و دل، خواه از انسان و یا سایر حیوانات و فرزند و هر چیز لاغر وزبون (ناظم الاطباء) . جگربند: جگر سیاه و شش با دل (جگر طاقی) (دیوان اطعمه حلاج شیرازی) . همان است که نزد مردم به " حسرت الملوك" معروف است.

۲۶ - در مج (۱)، " در چشم کشند" آمده است.

۲۷ - یک نوع قوقویا که در سابق آمد. این قوقویا منسوب به جالینوس است.

۲۸ - در " کا" و مج (۱)، " قرقريا" آمده است.

۲۹ - مج (۱): "آب تخم خرفه"

۳۰ - میبختج: ماخوذ از " می پخته" فارسی و به معنی آن (ناظم الاطباء) . شراب پخته.

۳۱ - در " مر" ، " خیض" و در مج (۱)، " خاکینه" و در " کا" ، " حبیصی" آمده است.

۳۲ - در سایر نسخه ها، پس از " میویزج" و بوره کوفته آمده است.

۳۳ - در حاشیه صفحات ۸۲ و ۸۳ و ۸۴ نسخه اساس کار ضمن رمد و طرفه و سبل و جرب و موی فزونی و قرحة اندر چشم و فرود آمدن آب و شبکوری قریب نود، نیم سط्रی از درمانهای مختلف برای این بیماری ها آورده شده است و در سایر نسخه ها دیده نشد و محتملا از سلیقه نویسنده که طبیب بوده، نوشته شده است والله اعلم.

باب سوم / در بیماریهای گوش و کری گوش

باید دانست که از حاستها که ایزد تعالی، مردم و بیشتر جانوران را داده است، دو حاسه است، که عزیزترست: یکی حاسه لمس، دیگر حاسه سمع، و هر آفته که اندرین دو افتاد، خلل آن در تن بزرگتر باشد از بهرا آنکه اگر حس لمس نباشد، حیوان از سرما و گرما و چیزهای مودی خلنده سوزنده، خویشن را نگاه نتواند داشت و از آن نیگریزد، و بدان سبب هلاک شود. و حاسه سمع، راه دانش و خرد آموختن است. نبینی که هر که از مادر "کر" زاید، سخن گوی نشود و ناقص و بی زبان بماند از بهرا آنکه سخن، شنیده و آموخته نباشد. و بسیار کس باشد که "نایینا" زاید و به آفت نایینائی همه چیز بیاموزد و بداند و سخت پندارد و زیرک باشد و همچنین از آفت حس بویایی و از آفت حس ذوق، این خلل که از آفت حس شنوایی افتاد، نیفتند^(۱). از اینجا فضیلت حس شنوایی بر دیگر حاستها ظاهر شود، و بدین سبب، تیمار حس شنوایی بیش باید داشت.

علامتهای آن

اگر سبب "کری" ماده صفرا باشد، که بر دماغ برآمده باشد، از هوای گرم، رنج یابد و سرپوشیده نتواند داشت، و گاه چیزی بشنود. و اگرسبب، ماده غلیظ باشد، بر خلاف این بود و هیچ نشنود.

علاج

صفرا را استفراغ کنند به اقراص بنفسه یا ماءالرمانین^(۲) یا شیرخشت، و طبیخ هلیله زرد و حب قوقایا جالینوس و پرورد رمان^(۳) در گوش چکانند، نیم گرم.

صفت پروردده رمان

بگیرند: انار ترش و سر آن بردارند و دانه بیرون کنند و با دانه یکبار دیگر بفسارند، و آب آن بدین پوست باز کنند که دانه بیرون کرده باشندو اندکی سرکه و کندر و روغن گل با آن بیامیزند و بر آتش نهند، تاقوام گیرد و به گوش اندر چکانند.

و هیچ چیز سرد، هیچ وقت در گوش نشاید چکانید، نیمه نیم گرم باید. و اگر ماده غلیظ باشد، استفراغ به ایارج فیقرا و شحم حنظل و غاریقوں و افتیمون و نمک هندی کنند، و به حب اصطمخیقوں و روغن سداب و روغن بابونه و روغن بادام تلخ کوهی با یک قطره زهره گاو اندر چکانند، نیم گرم، و شحم حنظل در روغن بادام تلخ بیزند و اندر گوش چکانند.

درد گوش

اگر اندر سروروی حرارتی باشد و با درد و ضربانی بود، علاج آن فصدقیفال بود، و استفراغ به اقراص بنفسه و حب صبر و قوقایا جالینوس و طبیخ هلیله زرد و خرمای هندی، و بگیرند: روغن گل ده درم، و سرکه سی درم، هر دو بجوشانند تا سرکه برود و روغن بماند، قطره قطره به گوش در چکانند، و شیر دختران^(۴) در چکانند، و بخار طبیخ بنفسه به گوش باید رسانید. و اگر درد صعب باشد، یک حبه افیون با شیاف ایض به روغن گل بسایند

و قطره ای سرکه برافکنند و اندر چکانند، و فلونیای رومی باشیر دختران اندر چکانند. و اگر ضربان، معاودت کند باید دانست که آنجا "بشه" است، باید پزانیدن، بدین تدبیر (۵) بگیرند: پیه بط و پیه مرغ خانگی و با روغن کنجد بگذارند و هر ساعت یک قطره (۶) نیم گرم اندر چکانند، و پس از یک زمان باز می گیرند (۷)، تا روغن بیرون آیدو باز اندر چکانند. چون درد ساکن شود، لعاب تخم کتان و حلبه و تخم مردو (۸) اندر می چکانند با شیر زنان (۹)، تا خون "بشه" پخته شود و چیزی بیرون آید، فتیله (۱۰) به انگیین آلوده کند و اندر گوش می نهد، تا پاک شود، و پس اندکی، زاک سوخته و سوده اندر دمد تا خشک شود. و اگر آنچه می پالاید غلیظ باشد، یک درمسنگ زنگار (زنگ روی فلزات) اندر هفت درمسنگ سکنجیین عسل (سکنجیین عسلی) حل کنند و اندر چکاندبا یک قطره زهره گاو، و روغن گاو و روغن بادام تلخ آمیخته، اندر چکانند. و اگر اندر سروروی حرارتی نباشد به سبب درد، رطوبتی باشد ومزاج سرد، سیرخشک (۱۱) و روغن زیت و روغن بادام تلخ و روغن بیدانجیر بگیرند و بپزند و اندر چکانند، و جندبیدستر با روغن بادام سود دارد.

و اگر با درد که از سردی باشد "طنین" و "دوی" (۱۲) باشد، تکمید کننده نمک و گاورس گرم کرده، و گوش بخار طبیخ بودنه و شیح (۱۳) و سداب و مرزنگوش فرا دارند. و اگر درد از آسیبی و زخمی باشد، کندر به شیرتازه فرغار (۱۴) کنند، تا حل شود و اندر چکانند، نیم گرم، درد زایل شود.

خارش گوش

و حیوان که اندر گوش متولد شود و کرم که اندر گوش تولد کند.

صبر در آب گرم حل کنند و اندر چکانند، و افستین رومی اندر آب بپزند، یا اندر عصاره بودنه و اندر چکانند، و عصاره ترب و مر و قطران با عصاره برگ شفتالو و اندر سقمونيا اندر چکانند، حیوان بکشد. و بگیرند: شراب انگوری دو درمسنگ، و انگیین سه درمسنگ، روغن گل یک درم مسنگ، با سفیده دو خایه مرغ بیامیزند همه، و نیم گرم کنند، و پشم پاره بدان نرم کنند و تر کنند و به گوش اندر کشند و بر آن گوش اعتماد کنند بدست (۱۵) یکساعت، پس بیکبار آن پشم اندر گوش بربایند، هر کرمی که تولد کرده باشد، با آن پشم پاره، بیرون آید. ان شاء الله.

توضیحات:

۱ - در "مر" و مج (۱)، "افتداش" آمده است و "کا" ، "افتدا" دارد.

۲ - در مج (۱)، "ماهالمان" آمده است.

۳ - در "کا" ، "برو درمان" آمده است.

۴ - در مج (۱)، "با شیر زنان" آمده است و در "مر" ، "دختران" و "زنان" نیامده است.

۵ - در "مر" : "بدین دارو" *

۶ - در سایر نسخه ها، "قطره قطره" آمده است.

۷ - در "مر" ، "باز می گردانند" و در "کا" ، "باز می گرددند" آمده است.

۸ - مرو [به فتح میم] : یک نوع گیاهی خوشبوی و ... (ناظم الاطباء) مرو خوشبو (Marum شلیمر) + مرو، مروبا [به شدرا] (Maru Marube [شرح اسماء العقار]) *

مرو خوشبو - Marum

۹ - نسخه "مر" ، "یا بی شیر" را اضافه دارد.

۱۰ - در "کا" : "پلیته" *

۱۱ - در "کا" ، "شیره خسک" آمده است.

۱۲ - دوى: بىمارى و بىمار ۰۰۰ مرد بىمار و احمق و کودن ۰۰۰ (ناظم الاطباء) و قبلانیز در توضیحات آورده شده است. در مج ۱) و "مر" ، دیده نشد. در "کا" ، "طنین در وی" آمده است.

۱۳ - شیج: گیاهی که به فارسی درمنه گویند (ناظم الاطباء) + درمنه، درمنه ترکی (Santonia آریانپور) *

٤ - فرغار: خیسانده و نیک تر شده و سرشته گردیده و آغشته (ناظم الاطباء)

٥ - در "کا": "بردست"

باب چهارم / در تدبیرهای بینی (۱)

بوی نایافتن اگر سبب، خلطی باشد غلیظ، سرگران باشد و از " صداع" خالی نباشد.

علاج آن

به ایاره فیقرا استفراغ کردن، و به قوچایا بس غرغره کردن و عطسه آوردن. و اگر در منفذ بینی " سده" باشد شونیز(۲) و زرنیخ سرخ و بودنه کوهی بهم آمیخته پیوسته بخار سرکه به بینی میرسانند، و زهره کلنگ وشحم حنظل و خربق سپید راستا راست بهم برسشند، و چند یک عدس به روغن مرزنگوش حل کنند و به بینی بر کشند.

گندیدن بینی

علاج آن

اگر " ریش" و " ناصوری" نباشد، به شراب ریحانی می شویند و به بینی بر می کشند، و سعد و سنبل و گل و نسرین (۳) و قصب الذریره (۴) کوفته و بیخته بر می کشد، و نافع ترین چیزی بول خر (۵) است که بدان می شویند.

قرحه بینی

قروح بینی بعضی خشک و بعضی بثراها باشد، بر ظاهر و باطن، و بعضی ریشهای پلید باشد، و بعضی " بواسیر" بود.

علاج آن

خشک را موم روغن از مغز ساق گاو و روغن بنفسه و موم صافی طلی کنند. و اگر تر باشد، هلیله زرد و پیه مرغ و روغن گل و مازو (۶) هم بهم برسشند و طلی کنند. و ریشهای پلید را پیوسته به صابون می شویند، پس سعد و زعفران و مرو مازو و شب یمانی و زرنیخ سرخ همه برابر کوفته و بیخته، اندر دمند. و اگر دردناک باشد، سرب سوخته و اسفیداج و مردانسگ و روغن گل درهم گداخته و سرشته، طلی کنند.

ناصور بینی (۷)

بگیرند: انارترش تمام رسیده و بکوبند با پوست و بیفشارند و آب بکشند و بپزند تا غلیظ شود و در " سکره" (۸) مسین کنند، تا یک شب آن روز، و آن انار کوفته و آب گشینیز، دیگر باره بکوبند نرم واژ آن شیاف سازند و بدین آب انار که بخته باشند و در " سکره" مسین کرده آلوده کنند، و به بینی اندر نهند، ناصور بینی را ببرد، بی درد و رنج، لکن به روزگار درازتر.

خون آمدن از بینی

علاج آن

عصاره بادروج با عصاره برگ خرفه با اندکی کافور اندر چکانند، و نخست رگ قیفال بگشایند و مقداری خون به تفاریق از آن بیرون کنند، و فتیله (۹) با سفیده خایه مرغ تر کنند و بوره زرگران بر آن براکنند و در بینی نهند، و عصاره سرگین خر اندر چکانیدن نافع بود و آزموده است، و شراب عناب و طفشیل (۱۰) و پایجه (پاچه) به سماق پخته و پست عدس و مانند آن، سود دارد.

توضیحات:

۱ - در "کا" و "مر" ، "در بیماری بینی" آمده است.

۲ - شونیز سیاه دانه • Nigella Seeds

سیاه دانه ، شونیز - Nigella Seeds

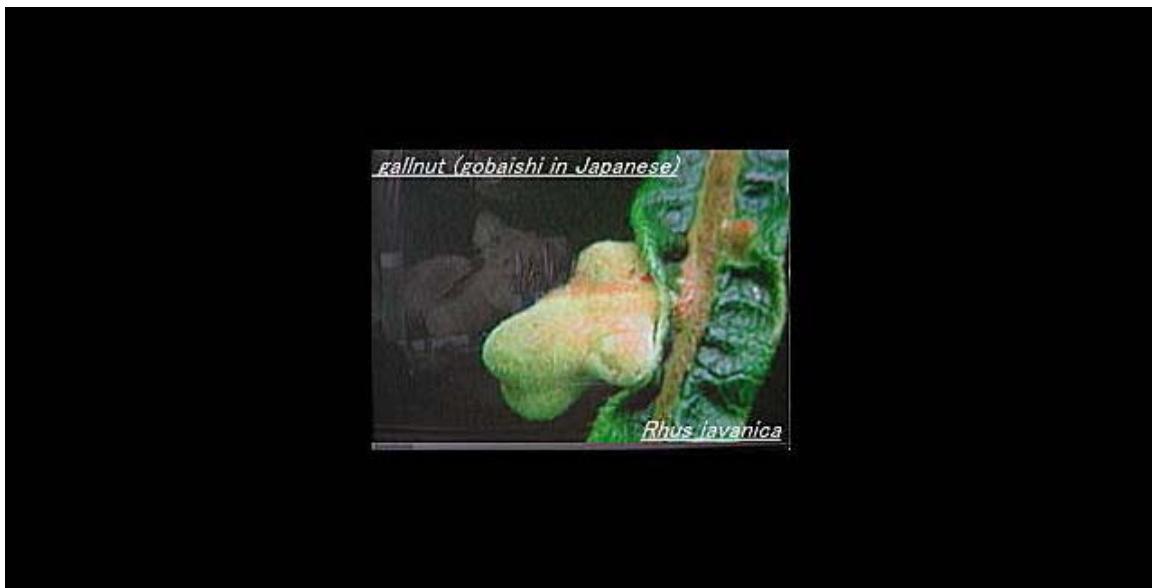
۳ - در سایر نسخه ها، "گل نسرین" آمده است. نسرین: یکی از گونه های نرگس است ۰۰۰ (معین) •

۴ - در "کا" ، "قصب الزیره" آمده است. در مج (۱)، " و قصب اگزریزه" آمده است. قصب الذریره: گیاهی است (ناظم الاطباء) • قصب الذریره: نباتی است زیاده بر شیری و باریک و مجوف و بیرون او سرخ مایل به زردی واندرون او سفید و مملو از چیزی شبیه به پنبه و ساقش پر گره ۰۰۰ (لغت نامه دهخدا)

۵ - در مج (۱)، "الاغ" آمده است. ایضا به بحرالجواهر و دهخدا مراجعه شود.

۶ - مازو (Gallnut Qak- apple شلیمر) • نمو غیر طبیعی که در روی برگهای بعضی اشجار از اثر گزیدگی

حیوان از جنس هوام پدید میایدو بیشتر در روی برگهای درخت بلوط دیده می شود . . . " (ناظم الاطباء) .

مازو – Gallnut

٧ - در " کا" ، " باسورینی" آمده است.

٨ - سکره [به ضم سین] - کاسه گلین (ناظم الاطباء) . سکره سکرجه: کاسه ای را گویند که از گل ساخته باشند (برهان قاطع) . سکرجه معرب سکره است (ترجمه سراسرار رازی) . در مج (۱)، " ظرف مسین" و در " کا" ، " خمره مسین" آمده است. (Basil شلیمر) .

٩ - در " کا" ، " پلیته" آمده است.

١٠ - در مج (۱)، " طفسیل" آمده است و زیر این کلمه " عدس به سرکه پخته" نوشته شده است. در " کا" ، " طفسیل پاچه" آمده است. طفسیل یاتفسیره: آش مژو، مژوبا، سرکه با (مقدمه الادب زمخشری) .

باب پنجم / در تدبیرهای دهان و دندان و لب و حنجره و طرقیذن لب (۱)

علاج

پیه مرغ با روغن گاو بگذازند و نشاسته و کتیرا و مازوی کوفته و بیخته، همه اندر هاون بمالند تا هموار شود و طلی کنند، و پوست اندرون خایه مرغ بر زیر آن نهند و بگذازند و چند روز که نافع بشود.

دمیدن دهان (۲)

علاج آن

اگر سرخ بود، نخست به فصد و حجامت و چهار رگ (۳) مشغول شوند، پس به استفراغ بماء‌الرمانین و طبیخ هلیله زرد، پس مضمضه برب توٹ (توٹ Mulberry شلیمیر) و طبیخ سماق و عدس و گلنار و حب الاس. و اگر لعاب بسیار آید، آفاقیا در آب عنبر التعلب حل کنند و سرکه برچکانند و بدان مضمضه کنند. و اگر سپید گونه باشد، حضض (۴) اندر سرکه بجوشانند و بدان مضمضه کنند. و آبکامه، دمیدگی دهان را، اگر سپید باشد و اگرسرخ، سود دارد. و اگر سخت سپید باشد، نمک سوده با انگبین بسرشند و اندر دهان گیرند و نگاه دارند چندانکه تواند، پس بسنکنگبین مضمضه کندوبه آبکامه، و سعد و سنبل و بلبل و کبابه (۵) و عاقرقراحا بکوبند نرم، و در آبکامه کنند و بدان مضمضه کنند. و اگر سیاه باشد، زرنیخ زرد (۶) و سرخ و بوره و شب یمانی و زاج و قلقطار (زاگ زرد) و کف دریا (۷) و مازو و آفاقیا و نارپوست، کوفته و بیخته، به انگبین بسرشند، پس اندر خرقه بندند و اندر گل گیرند و در آتش نهند و بینند و به دهان اندر پراکنند، پس حب الاس و کزماز (۸) و اندر سرکه بجوشانند و بدان مضمضه میکنند، و اگر بسوزانند و با روغن گل و گلاب اندر دهان گیرند، نافع آید.

خورده شدن گوشت بن دندان (۹) و سستی دندان

علاج آن

نخست فصد باید کردن و حجامت و چهار رگ و مسهل و مضمضه وداروهای، چنانکه در علاج دمیدگی دهان که سرخ باشد بکار دارد، پس مازو و نارپوست و شب یمانی و قلقطار و گوزسرو (۱۰) و برگ سرو و کرمازو و سماق اندر سرکه بجوشانند و بدان مضمضه کنند. و خورده شدن گوشت بن دندان، اشجار (۱۱) کوفته به انگبین بسرشند و بن دندانها را بدان بمالند، گوشت پوسیده را پاک کند و گوشت برویاند.

ناخوشی بوی دهان

علاج آن

اگر ناخوشی از دندانها باشد، بخلال و مسوایک پاک دارد، و هرگه که طعام خورد، چیزی بخاید چون سیب و آبی و مغز بادام، تا اندر میان دندانها که گوشت باز ماند و تباہ شود و بوی دهان ناخوش کند، آن چیزهای بازماند و

گوشت را جای نبود که بازماند، چون از طعام فارغ شود، به خلال پاک کند و سنتون (۱۲) بکار دارد، از این نوع، بگیرند: سعد مقوشر کوفته و بیخته و به شراب ریحانی تر کنند و بسرشنید و اقراض کنند و برتابه ای بر آتش خشک کنند، چنانکه سوخته نشود و آنرا بکوبند و بیزند، از این سعد یک وقیقه و نمک اندرانی (۱۳) سه درمسنگ، کف دریا سه درم، کزمazo پنج درم، عود خام پنج درم، حب الاس بربان کرده و قرنفل (۱۴) وخیربو و سنبل از هر یکی دو درم، همه را بکربند و ببیزند و بیامیزندو بدان مسوак کنند. و مردم محروم، به عوض عود و قرنفل، صندل و فول کنند و اندکی کافور باز آن (۱۵) یار کنند. واگر ناخوشی از معده باشد، اطریفیل کوچک و شراب افستین و نقیع (۱۶) صبر وایارج فیقرا بکار دارند، و زرد آلوی خام پخته و ماءالفواكه (آب میوه ها) سود دارد.

درد دندان

علاج آن

به آب سرد و گرم بیازمایند. اگر به آب سرد ساکن شود، فصد و حجمامت کنند، و به اقراض بنفسه و حب صبر، استفراغ کنند، و به سرکه و گلاب غرغره کنند، و برگ مورد بخایند. پس رگ زیر زبان بزنند یا چهار رگ بزنند، و عاقرقرحا و اندکی کافور سوده اندر بن دندان کنند. و اگر به آب گرم ساکن شود، ایاره فیقرا خورند، پس عاقرقرحا و فوذنه (۱۷) و سعتر و زربناد و گلنار و شحم حنظل اندر سرکه بجوشانند و بدان مضمضه کنند، و سنجربینا و تریاق اربعه بخورند و اندر بن دندان نهند. و اگر به آب سرد و گرم ساکن نشود، تكمید کنند بگاورس و نمک گرم کرده و حلتیت و بلبل (۱۸) و سعد اندر بن دندان کنند، و تخم بادیان بخایند. و اگر دندان کاوک (۱۹) باشد، سنجربینا و تریاق اربعه و تریاق بزرگ و شونیزبریان کرده و به سرکه سوده اندر کاوک دندان نهند. واگر در بن دندان "کرم" باشد، تخم گندنا و بزرالبنج بکوبند راستا راست و با موم بسرشنیدو دود کنند و دهان باز کنند تا دود بدان باز شود و بن دندانها پاک کنند.

گندی دندان

علاج آن

برگ خرفه بخایند، یا بادام تلخ، یا موم و نمک بمالند.

سیاه شدن دندان

علاج آن

بگیرند: بلبل ده درم، حماما (۲۰) چهار درم، مازو سوخته و ساذج (۲۱) هندی از هر یکی دو درم، همه را بکوبند و ببیزند و بدان مسوак کنند.

آماس زبان

علاج آن

همچون علاج "دمیدگی دهان" و علاج "حناق" باشد.

طرقیدن پوست زبان

سپستان > Sebesten (شلیمر) اندر دهان میگیرند، و لعب دانه آبی و لعب اسیغول اندر دهان نگاه میدارند، و طعام شوربا به مرغ فربه و پایجه و مسکه و خایه نیم برشت خورند.

ضفدع (۲۲) و لمهه (زبان کوچک > Uvula شلیمر)

اگر علامتهای گرمی ظاهر باشد، آب عنبر الشعلب و آب انار ترش و طبیخ سماق و گل سرخ و نار پوست و خربوب و حب الاس و کزماز (۲۳) اندر می ([بی؟] دهان می گیرند و مضمضه میکنند و غرغره، و آب تنفس خرفه و آب کسنیه و میوه ها میخورند، و ذرور (۲۵) گلنار بکار دارند، بدین صفت، بگیرند: گلنار هشت درم، شب یمانی چهار درم، زعفران دو درم، کافور و نوشادر از هر یکی یکدرم، جمله را بکوبند و ببینند و "ملاره" (۲۶) را بردارند.

و اگر حرارتی نباشد، مشک و نوشادر و شب یمانی راستا راست، همچون درور گلنار بکار دارند، و قسط و نوشادر کوفته و بیخته، اندر ماء العسل کنند و بدان غرغره کنند.

گرانی زبان

سبب آن یا تری به افراط باشد یا خشکی به افراط. اگر سبب، خشکی باشد، علامت آنست که استفراغ افتاده باشد، یا تبهای محرقه بوده باشد، یا چیزها برش (۲۷) قطاع (برنده و تیز) خورده و علامت تری علامتهای فالج باشد.

علاج آن

اما آنرا که سبب خشکی باشد، به شیر خر و طبیخ حلبه و طبیخ انجیر غرغره کنند، و مهره های گردن و بناگوش به روغن بنفسه می مالند. و اگر سبب، "استرخاء" باشد، علاج آن، همچون علاج فالج فالج باشد، و استفراغ به ایارج فیقرا و قوقایا و بکار داشتن ماء الاصول، و هر روز زیر زبان به نوشادر و بلبل و عاقرحا و خردل سوده بمالند.

در آویختن دیوچه (۲۸) به حلق

علامت آن

در حلق، سوزشی باشد و آب دهان با خون رفتن رقيق، آمیخته باشد.

علاج آن

به خردل و سرکه و حلتیت و نمک غرغره کنند، شونیز و خردل را بسایند و به حلق اندر دمند. و اگر به معده فرو رفته باشد و داروهایی که "کرم" از روده پاک کند، بکار باید داشت. و چون "دیوچه" بیفتاد (۲۹)، بطبیخ سماق و بلوط و غیر آن غرغره کنند.

خناق

علاج آن

اگر علامت آن با غلبه خون، ظاهر باشد، فصد کنند و حجامت، و رگ زیر زبان بزنند، و بر ساق حجامت کنند، و در اول برب گوز (جوزگرد) و لعوق رمان غرغره کنند.

صفت لعوق رمان

بگیرند: انار ترش و شیرین و هر دو اندر آب بیزند و بکوبند و بیفسارندو آب آن بستانند و شب یمانی سوده و گلنار و مازو، کوفته و بیخته، اندرین آب انار نهند و بیامیزند و به قوام آرند و بدان غرغره کنند (۳۰)، و روز دوم آب گشنیزتر و میفتح در وی حل کرده باشند.

و اگر ماده بلغمی باشد، غرغره بطبیخ و حلبه وانجیر و خمیرترش ومیفتح یا خیارشنبه در وی حل کرده با روغن گاو گداخته. و هرگاه که گشاده شود و "ریم" برآید، آب گرم با روغن بنفسه یا روغن گاو بیامیزندو بدان غرغره کنند (۳۱)، تا پاک شود، پس طبیخ سماق و مانند آن و چیزهای قابض غرغره کنند، تا شفا یابند.

توضیحات:

- ۱ - در "کا" ، "ترفیدن" آمده است. طرقیدن ترکیدن.
- ۲ - دمیدن: بروز و ظهور و بروز بثور در پوست بدن و شکفتگی وبشه و آبله و انتشار بوها ۰۰۰ (ناظم الاطباء) در سایر نسخه ها، "دمیدگی" آمده است.
- ۳ - مج (۱)، "چهار رگ" را ندارد. چهار رگ: نام دو رگ در لب زیرین و دو رگ در لب زیرین باشد و فصد آن در بیماریهای دهان ولثه سود دارد (بحرجواهر)، (از لغت نامه دهخدا) *
- ۴ - حضض: [به ضم حاء و ضاد] ماده عصاره دوائی که بر دو نوع است هندی و عربی و نوع هندی که به هندی رسوت گویند عصاره فیل زهرج است و نوع عربی عبارت است از عصاره خولان و داروئی که از بول شتر سازند (ناظم الاطباء) *

۵ - کبابه: Cubeba pepper کبابه چینی (شلیمر) •

کبابه ، کبابه چینی – Cubeba pepper

۶ - زرنیخ زرد Auripigment و زرنیخ سرخ Realgar ترجمه سراسرار رازی •

زرنیخ سرخ - Realgar

زرنیخ زرد - Auripigment

۷ - کف دریا) Cuttle fish bone شلیمر) • کف دریا ۰۰۰ زبدالبحر(برهان قاطع) •

۸ - کزمازو، کزمازق، کزمازق ۰۰۰ بر جستگیهای کروی شکل شبیه به فندق که بر روی درخت گز شاهی حاصل میشود ۰۰۰ (دهخدا) ثمر درخت گز ۰۰۰ (دهخدا) مازو" آمده است. (دهخدا) • در مج ۱)، " مازو" آمده است.

۹ - دو نسخه مج ۱)، و " کا" ، " و خون آمدن" را اضافه دارد.

۱۰ - جوزالسر و ۰۰۰ ثمره سرو آزاد. (دهخدا) • دانه سرو.

۱۱ - در سایر نسخه ها، "اشخار" آمده است. اشخار بطلان و نوشادر (ناظم الاطباء) • در زیر این کلمه، در نسخه مج(۱)، "قلیاب" آمده است.
شخار اشخار شخیره ۰۰۰ قلیائی که از اشتان گرفته میشود ۰۰۰ (معین) •

۱۲ - در "مر" ، "سفوفی" آمده است. سفون: داروئی که بر دندان مالتد، و هر چیز که دندان را بدان تابان و روشن نمایند. سفوف: ماخوذاز تازی، کف لمه و هر داروی نرم کوفته و بیخته که بروی زبان ریخته فرو برند (ناظم الاطباء) • سفوف (Shilimor) Powder • سنون: ۰۰۰ داروهای خشک کوبیده که برای محکم ساختن و سفید کردن دندانها بکار رود (ترجمه و خلاصه ای از بحرالجواهر) •

Powder - پودر

۱۳ - "ملح اندرانی" به فارسی نمک سنگ بلوری نامند و او بهترین اقسام ۰۰۰ (تحفه) همان است که در عرف مردم به "نمک ترکی" معروف میباشد.

۱۴ - سایر نسخه ها، پس از "قرنفل" ، کلمه "کبابه" را اضافه دارد.

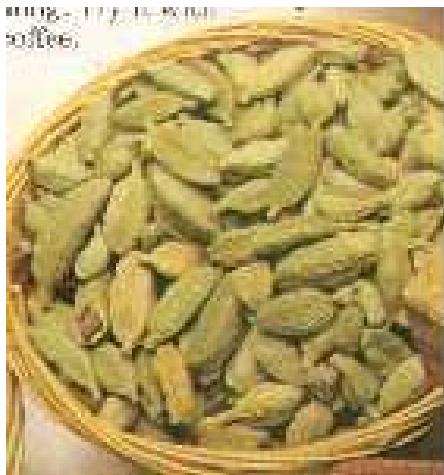
۱۵ - در "کا" ، و مج(۱)، "بدان یار" و در "مر" ، "با آن یار" آمده است.

۱۶ - نقیع آب میوه: آب میوه خشک که آنرا خیسانیده باشند، نقیع آلو (هدایه المتعلمین) •

۱۷ - در "کا" و "مر" ، "پودنه" و "بودنه" آمده است.

۱۸ - در "کا" و "مر" ، "فلفل" آمده است.

- ۱۹ - کاواک: خالی و تهی و پوچ و بی مغز و میان کاواک: میان تهی (ناظم الاطباء) •
- ۲۰ - حماما: هل (معین) • حماماحب الهال هل) Cardamom واژه های گیاهی (دو نسخه "کا" و مج (۱)، کلمه "قنبیل" را اضافه دارد. قنبیل ۰۰۰ گیاهی است از گونه فرفیون ۰۰۰ (معین) •

هل ، حب الهال ، حماما – Cardamom

- ۲۱ - سازج هندی: ۰۰۰ گونه ای دارچینی که عطر و طعم آن از دارچین معمولی کمتر است ۰۰۰ (معین) • در "مر" ، "садج" آمده است.

- ۲۲ - ضقدع: Ranula Frogs ، ورم غده های بزاقی (زیر زبان) میباشد که در موقع تورم شبیه قورباغه میشود. بدین لحاظ آنها را "ضقدع" می گفتند. فرانسوی آن: • Grenouietter

- ۲۳ - در مج (۱)، "کزمازج" و در "مر" و "کا" ، "کزمارو" آمده است.

- ۲۴ - در سایر نسخه ها، "در دهان" آمده است.

- ۲۵ - ذرور گردی که به چشم بپاشند و در اصطلاح طبی سورمه (یاسرمه یا کحل) میباشد. ناظم الاطباء آورده است: ذرور: داروی پراکندنی و نوعی از بوی خوش ۰۰۰

- ۲۶ - ملاز، ملازه، ملاج، همان زبان کوچک است. ملازه: لهاه است (بحرجواهر) •

- ۲۷ - در "کا" و "مر" ، "چیزهای ترش قطاع" و در مج (۱)، " یا چیزی قطاع" آمده است. ظاهرا برش صحیح نیست و "ترش" صحیح به نظر میرسد.

- ۲۸ - دیوچه زالو • Leech

- ۲۹ - در مج (۱) و "مر" ، "نیفتند" آمده است.
- ۳۰ - سایر نسخه ها، کلمات: "و اگر درد صعب باشد به شیر تازه و شراب بنفسه غرغره کنند" را اضافه دارد.
- ۳۱ - سایر نسخه ها، جملات " یا به آب عنبر الشعلب" و در آخر " به آب بادیان که خیارشنبه" را اضافه دارند.

باب ششم / در زکام و نزله و سرفه و ذات الجنب و ذات الريه و ضيق النفس و زكام گرم (۱)

علامتهای آن

آب رقیق از بینی آید و منفذ بینی را بسوزاند.

علاج آن

شراب خشخاش و کشکاب، با عناب و سپستان در وی پخته، و تخم خشخاش کوفته و با میفختج سرشته کرده با جلاب سود دارد، و باقلی در سرکه (۲) آغشته دود کنند، و صندل و شکر و برگ مورد، دود کردن و از پس سه روز، فصد کردن. و اگر "نزله" گردد و ماده به سینه فرود آید و سرفه کند، بنفسه پرورده در آب باقلی یا آب کشکاب یا اندر شراب زوفا نرم دهنده، و حب السعال نرم (حب السعال حب سرفه) اندر دهان میدارند. و آنرا که سرفه نباشد فصد نکنند (۳). و آنرا که "زکام" و "نزله" بسیار افتاد (۴)، به حب قوقايا استفراغ کند و هر بامداد به گرمابه شود، سود دارد.

علامتها

در "زکام" و "نزله" سرد و سرفه، ماده ای که از بینی فرود آید، غلیظ باشد و به دشواری فرود آید.

علاج آن

گاورس گرم کرده بر سر می نهند، تا حرارت آن به قعر دماغ رسد و سنگهای گرم کرده اندر شراب افکنند و بخار آن به بینی بر می کشنند، و قسط و شونیز و عود و لادن هر کدام که باشد، دود می کنند، و تخم کتان بریان کرده و کوفته با اندکی بلبل، به انگیین سرشته اندک اندک میدهند، و شونیز (۵)، به سرکه (۶) تر کرده (۷) می بویند، و هر بامداد شراب زوفا با معجون زوفا (۸) تمام دهنده، و اندر کشکاب، انجیربستی (۹) و میویز منقی و تخم بادیان می برند و با عسل میخورند، و گلنگیین عسلی اندر شراب زوفا سود دارد. و "سرفه کهن" را هر بامداد، تخم بادیان، اندر شیر بجوشانند، تا به قوام آید و بخورند، و طعام، سبوس (۱۰) آب و طبیخ گندم با روغن بادام و شکر یا عسل یا فانیزد و انجیر خشک (۱۱) و گوز مغز (۱۲)، سود دارد.

صفت معجون زوفا (۱۳)

رب سوس و زوفا و پرسیاوشن از هر یکی ده درم، قردمانا و فلفل از هر یکی سه درم، مغز بادام تلخ وزراوند (۱۴) و تخم انجره (۱۵) از هر یکی پنج درم، همه کوفته و بیخته با انگیین بسرشنید شربتی سه درم.

صفت شراب زوفا

میویز منقی و انجیر خشک از هر یکی بیست عدد، حلبه و تخم کرفس و تخم بادیان و بنفسه و

پرسیاوشان و زوفای خشک از هریکی پنج درم (۱۶)، زراوند مدرج نیم کوفته سه درم، فراسیون (۱۷) پنج درم، همه اندر دومن آب بپزند تا با یک نیمه باز آید و پپالایند و هر بامداد چهار وقیه بامعجون زوفا دهنند.

حب سعال گرم

رب سوس و بلبل و تخم بادیان و تخم کرفس و پرسیاوشان و غافت (۱۸) و غاریقون از هر یکی پنج درم، مغز بادام تلخ پنج درم، فانید هفت درم، همه بسرشدند و حب کنند چنانکه رسمست و پیوسته اندر دهان میدارند.

فرو آمدن خون به سرفه

علاج آن

گل ارمنی و گل مختوم (۱۹) اندر عصاره برگ لسان الحمل (۲۰) یا اندر عصاره برگ خرفه میدهند، و در حال که خون بر آمدن آغاز میکند و فصد کنند، و اندک اندک به مقدار قوت، خون بیرون میکنند، و کرنج (۲۱) پاک کرده و شسته، اندر آب بسیار بپزند، تا غلیظ شود و مقدار یک درمسنگ کندر سوده با آن بدنه، و یک درم پنیر مایه (۲۲) خرگوش اندر آب سردبدهند سه مرتبه، و سلطان نهری (۲۳) در کشکاب پخته میدهند، و سفوف الطین (۲۴) دهند، و غذا، پاچه بره و حریره نشاسته میدهند.

تنگی نفس

علاج آن

ریاضت و پرهیز است از هر چه تری فزاید و خون (۲۵) بسیار، و سکنگیین (۲۶) از سرکه زیری (۲۷) یا از سرکه اسقیل (۲۸) به شربت خوردن، و گاه گاه کشکاب با اندکی فرفیون و میخنج و حب الرشاد کوفته مقدار نیم درمسنگ با انگبین و روغن بادام با مقدار چهار دانگ زراوندمدرج بافاید (۲۹) سرشته هر بامداد بدنه، و چهار دانگ سکینچ اندرآب سداب حل کنند و شراب زوفا و معجون زوفا سود دارد، و حب السعال گرم پیوسته اندر دهان باید داشت، و استفراغ به حب غاریقون باید کرد.

حب غاریقون

بگیرند: غاریقون چهار دانگ و نیم، شحم حنظل دو دانگ، رب سوس نیم درم، کتیرا نیم دانگ (۳۰).

نسختی دیگر

غاریقون و تربید سپید از هر یکی یک درم، رب سوس و ایارج فیقرا و فراسیون از هر یکی دو دانگ، شحم حنظل و انزروت و صبر از هر یکی چهار دانگ، شربت سه درم.

صفت حب سعال

رب سوس پنج درم، ببل و قردمانا و مغز بادام تلخ از هر یکی دودرم، حلتیت یک درم، اندر ماءالعسل بسرشنده و به حب ها کنند.

حب سعال دیگر (۳۱)

بگیرند: بهدانه شیرین و مغز بادام و نبات از هر یکی دو مثقال، خرد خردبکوبند و به گلاب بسرشنده و جبهها کنند و پیوسته در زیر زبان میدارند.

ذات الجنب و ذات الريه و شوصه

"ذات الريه" ، آماس شش باشد.

علامتهای آن

تب گرم و تنگی نفس و سرخی رخسار و گرانی سینه (۳۲). و "ذات الجنب" برسام باشد، بعضی [سایر نسخه ها: یعنی] آماس عضله های پهلوها و سینه. و "شوصه" آماس حجاب و عضله های آن باشد یا آماس معالیق (۳۳) جگریا آماس معالیق سپرز.

علامتهای آن

تب گرم و دشواری دم زدن و درد خلنده.

علاج آن

نخست فصد باید کرد، و ماءالشعیر دادن باشراب بنفسه و روغن بادام و بران اقتصار کردن (کوتاه کردن - کفایت کردن) تا چهار روز. و اگر "نفت" آغاز کند، اندر ماءالشعیر، عناب و سپستان و مویزدانه بیرون کرده و انجیریستی و بیخ سوسن و بنفسه می باید پخت. و اگر "نفت" دشوارتر و کمتر بود، طبیخ و زوفا دهنده، بدین صفت: عناب بیست عدد، سپستان پنجاه عدد، بنفسه هفت درم ، اصل سوسن ده درم ، تخم خطمی پنج درم، مویز دانه بیرون کرده ده درم، جو ده درم بپزند، چنانکه رسمست، با شراب بنفسه بدنه دنده یا با کشکاب، و ضمادی از بابونه و آرد جو و بیخ خطمی و بیخ سوسن و بنفسه و روغن بادام و موم صافی (موم خالص و پاک) برآن موضع نهند، و غذا، سپس آب با شکر و روغن بادام، استفراغ، به طبیخ عناب و آلوسیاه و بنفسه ولسان الحمل و بیخ سوسن و بیخ خطمی و سپستان و ترنجبین و فلوس خیارجنبر (۳۴) کنند، تا شفا یابند.

توضیحات:

۱ - نسخه "مر" ، "ضيق النفس" را ندارد.

۲ - در "مر" ، "سرکه فرغار" و در مج (۱)، سرکه پرورده آمده است.

۳ - در "مر" و مج(۱)، "نکنند" و در "کا" ، "بکند" آمده است.

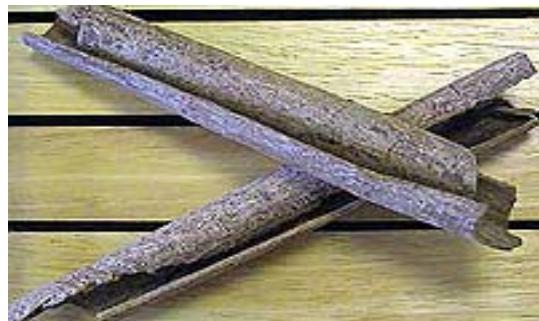
۴ - در "مر" ، پس از "بسیار افتاد" ، دو کلمه "فصـد نـکـنـد" را اضافه دارد.

۵ - در "مر" ، پائین کلمه شونیز، "سیاه دانه" نوشته شده است.

۶ - در مج(۱) و "مر" ، "سرکه پرورده" آمده است.

۷ - در "مر" ، "پس از تر کرده" ، یکشـب و بـرـیـانـ کـرـدـه و کـوـفـتـه" آمـدـهـ است.

۸ - در "مر" ، "معجون زوفاء سلیخه" آمده است. سلیخه دارچینی دارچین درخت دارچین سیلانی
واژه نامه گیاهی (Bitter gourd) Colocynth Bitter apple

دارچین ، دارچینی – Cinnamon

۹ - در سایر نسخه ها، "بستی" نیامده است. در چند سطر پائین تر در نسخه "کا" ، "بستنی" آمده است. اما صحیح "انجیربستی" است. انجیربستی قسمی انجیر ۰۰۰ منسوب به بست [به ضم با] از شهرهای خراسان (دهخدا)

۱۰ - در مج(۱)، "سبوسات" و در "مر" ، بر بالای "سپوسات" "مرادحریره" است" آمده است.

۱۱ - نسخه "کا" ، "وسعتر" را اضافه دارد.

۱۲ - گوز مغز گردو. در "کا" ، "جوز مغز" آمده است.

۱۳ - در سایر نسخه ها، "شراب زوفا" قبل از "معجون زوفا" آمده است.

۱۴ - سایر نسخه ها، کلمه "مدحرج" را اضافه دارد. مدحرج گرد.
زراآند مدور (Round Bithwort) شلیمر)

زراوند مدور – Birthwort

۱۵ - انجره انجرک گزنه دو پایه گزنه سوزان (معین) • Nettle Male - (شلیمر) •

۱۶ - در "مر" ، "سوسن ده درم، بیخ سوسن ده درم" و در مج ۱)، "وسوسن هر یک دو درم" و در "کا" ، "بیخ سوسن ده درم" آمده است.

۱۷ - فراسیون فراسیون فارسیون گیاهی است از نوع نعنائیان ۰۰۰ (معین) • فراسیون گندنای رومی (True آریانپور) • فراسیون ایض حشیشه الكلب گندنای کوهی (Common White horehound واژه نامه گیاهی) •

فراصیون ، فارصیون ، گندنای رومی ، حشیشه الكلب – Horehound

١٨ - غافت (Agrimony Liver - Wort) شلیمر) . غافت متراودهای متعدد دارد (به معین مراجعه شود)
غافت غافت فارسی (ناظم الاطباء) .

١٩ - گل مختوم Sealed carth یک نوع گل سرخ رنگ و بسیار املس که در طب استعمال کنند (ناظم الاطباء) .

٢٠ - لسان الحمل ، چرغون (ناظم الاطباء) . بارهنگ، بارتنگ، بارهنگ کبیر (ناظم الاطباء) (Waybread,) واژه نامه گیاهی) Greater plantain .

٢١ - در مج (۱) و "کا" ، "برنج" آمده است.

۲۲ - پنیر مایه: مایه پنیر (Rennet حییم) *

۲۳ - سلطان نهری: خرچنگ رودخانه یی، خرچنگ دراز (معین) * سلطان نهری خرچنگ (ناظم الاطباء) * آربانپور (Crayfish, Lobster, crab)

خرچنگ دراز - Crayfish

۲۴ - سفوف الطین یک نوع دارو گرد کوفته بیخته معجون فاکرده(متنهی الارب) * سفوف آرد پخته، داروی خشک کوبیده، هر گونه گرد داروئی ۰۰۰ (معین) *

۲۵ - در سایر نسخه ها، "خواب" آمده است.

۲۶ - در "کا" ، "سكنجبین بزوری" آمده است.

۲۷ - در "کا" ، "زیره ای" آمده است.

۲۸ - اسقیل: ماخوذ از یونانی، پیاز عنصل (ناظم الاطباء) * عنصل بصل الفار پیاز دریائی پیاز دشتی (واژه نامه گیاهی) Medicinoal Squill, sea onion

پیاز دریائی ، پیاز دشتی ، عنصل - Sea onion

۲۹ - در "کا" ، " یافایید" آمده است.

۳۰ - نسخه های دیگر، " یک شربت کنند" را اضافه دارد.

۳۱ - در سایر نسخه ها، " حب سعال دیگر" نیامده است.

۳۲ - دو نسخه مج (۱) و " کا" ، " و نفت با کفک" را اضافه دارد. نفت خلطی که از سینه خارج شود. کفک کف.

۳۳ - معالیق کبد: آنچه که کبد از وی آویخته باشد (لغت نامه دهخدا)

۳۴ - خیارشنبر ، میوه درختی است که مغز آن فلوس است که در طب به عنوان مسهّل استعمال می شده و شرح آن آمد .
Purgin Cassia

خیار شنبر –
Cassia